

Διαδηλώσεις παντοειδείς μέ ρητορείας περιφροσύνης.

Ό θανασιός ο βαργιός,
δάφνας έπόσγειται πολλάς,
και σήμερα θαφροσεφής ως τρίζεται 'μπροστά του
κάθε κοιλιά, από γουρουνιά με τά γουρουνιά του.

Φ. — Χάμιον έπέσγησε όθιμος
κι 'έδω φως, γιολάνταις...
πάμε στο Ζάβιτιο κι 'εμείς
νά 'δοθμε και βρογνάνταις.

Όσον αυτός ο βαργιός κινίσει, Περιώλιτο,
τόσο 'στών ήλιο έβελονε της δρό σου της αόιδος,
και τότε κίνε ναργιός και ποτα ταγαρέτο,
και θάρβαζε την Χαλιμά και της έσημειόδες.

Ό ήμος χουσιός άποράφεται
και κάθε μινγοχάφτη
τόν βιλέτες άδρανή.

Πάει φως, μαγιά,
μέσ ασπράγγα, στην άσγια
την καθημερινή.

Καθείς σε 'λίγο δάχη
περισσευμ' από πάχη,
περισσευμ' από λήχη.

Έπαγγελος χάβα,
και 'ήλωση και ράβε
δουλειά να μη σου λειπει.

Άκου και κάλιν άματα
μέ τόσον γλυκασιόν,
που ψάλλουν πλεονάσματα
Προτολογισιόν.

Όμως ήχει και κοπετός
και Γηρόνηδος φωνάζουν
πώς σε πλεονασμα φως
ή φτώχειας πλεονάζουν.

Λάμπουν τριγίφο τά βούνα, λάμπουν και τά λαγαδά,
λάμπει και τό Ρωμαιοκό με τά Ταμεία τάδεα.
Ό Φοίβος ό χρουσιότος τό κράτος διόκει
και καταγατά' από τό φως άποθαθρον άκτιόν,
κι 'άν λένε πως δέν έχομε να βάλωμε βράσι,
τό φως αναβαλλόμεθα και κάλιν ως λυάτιον.

Νέα σωτήρια συλλαλητήρια.

Π. — Κόσμον βοή, ντεληβοχιάς,
μαροπύτι γουρουνόφτες,
άναστολόμεται Μωρηές
και Ροσέμη μούγγρεσι.

Τρέχουν' στο Βουλευτήριο και κούσι χασομέρηδες
και θέλουν τό περισσευμα να γίνη περισσότερο,
τρέχουν με της καρδίτας των και τόσο καρτοσερηδες
και θέλουν έπατήδευμα να δίνουνη λιγότερο,
γιατι με ταυτοκλήγια και με τά κρημ έπεινα
έχουν κερσάτι δυνατό και προμαντιεύουν κείνα.

Κάρρα, λαντώ και βιζαβί τρέχουν από ρυτίδας,
 κι' άμάν, φωνάζουν, σ' όσε και πρό καθενός σωτίης.
 Χίλιμντρουν άλογα και τρέζουν καμπίρια,
 κι' αυτά τών καρτοσήραδων όμολογούν τά δικηα.

Μόλις έκείνοι φεύγουνε, και μέ σιδηρικά
 σιδηροβιμήχανοι στ'ό Παρλαμένο φθάνουν,
 κι' αυτοί μ' έπιφωνήματα βοούν παρακτικά
 πώς διατρέχουν κίνδυνον τής πείνας ν' αποθάνουν.

Μόλις κι' έκείνοι φεύγουνε μέ κύνους και μεράκια
 κι' άπ' τ'ό Μενίδι ροβολούν καμπίρια κοντοβόρια,
 και στ'όν Θανάση μηά και δηό πηγαίνουν κούτι κούτι,
 κι' αυτός τούς υποδέχεται βασιτώντας τ'ό μακροτσιτο.

"Όρε καλάς" στα τά παιδιά... τ'ό πόδι των πατουίν
 και φόρον οίνοπνεύματος μεγίλον άκαιτουίν,
 μά θέλουνε κι' ασύδοτα νά μέινουνε τ'άμπελα
 γνά νά γεμίζουν μέ κρασί πιθάρα και βαρέλια.

Κι' αυτός τούς ελεε: "στό καλό και θά σάς γίν' ή χάρις,
 κι' έκείνοι τούπαν γελαστοί
 κι' Έλληνιστοί κι' Άλβανιστοί
 μ' αυτά που λές έννοιώσαμε τί ναργιλέ φουμάρις.

Οί Μενιδιάτες φεύγουνε, κι' Ίδου μέ κατσαρόλαις
 πλήθος μαγειρών έρχεται, και παίζουν μπασαβόλαις
 "Έμπρός" στ'ό Βουλευτήριον βοώντες συσσοφείονται,
 ένφ' όδ' τόσα κατ' αυτάς μεγάλα μαγειρεύονται,
 έκείνοι την Κυριακή τουλάχιστον γερεύουν
 σάν δλους ν' άναπαύονται και νά μη μαγειρεύουν.

Κι' όποιος μηά μέρα δέν μ'ορει" στήν πείνα νά βασιτέη
 και την άγρία του κοιλιά νά την καθυκοτέη,
 αυτός ός τρέχη μέ φαγητά νά την γεμίζη κρύα
 σέ κάθε γαλατάδικο, σέ κάθε μυταροάια.

Σπώνονται κι' όί Πατρινοί" στα μαύρα βουτημένοι
 και θλιβερά τ'ό σήμαντρο καθ' Έκκλησίας σημαίνει,
 κι' έμβρόντητος άπό παντού κυττάς σημαίαις μαύραις
 μέσα σέ χειμωνιάτικας νά κυματίζουν αβραις.

Βροτικοκλήματα, φωναις,
 πολλές μαυρίαις μπόραις,
 μαυροφορούν και Πατριναίς
 σάν νάναι Μυροφόρας.

Βασιτά μαυρία σ'έπασσε την Πάτρα πέρα πέρα,
 και λέει κάθε Πατρινοίς
 σήμερα μαύρος σ'όρανοίς
 σήμερα μαύρη μέρα.

Και κάθε ρασοφόρος της, κάθε παπάς και δικός
 γνά τής μεταναστεύσεως τ'ό σχέδιο στενάει,
 μά σάν θεός εκ μηχανής ό Τριανταφυλλικός
 μέ δηό τηλεγραφήματα την Πάτρα κατευνάει.

Βρυχάνται κι' όί ποταποιοί τ'ά μάλα λυσσαίλει
 και πάνε και φορτώνονται ντακάκο τ'ό Θανάση,
 που δίκως οίνοπνεύματος φορολογία λέει
 πώς Τρέτη και Παρασκευή γνά σίγουρα θά χάση.

Τού λέν παραίονα πολλά,
 κι' αυτός τούς λέει σαγάι:
 Πινακωτή Πινακωτή,
 Ελ' άπό πάλλο μου τατί.

Φ.— Τράγοι μέ βόδια κουτουλίν, άργά βελάζουν λάγχα,
 και λέν οι κοίκοι" στα βουνά κι' ή πέροδως" στα κλάγια
 "Ό κύρ Θανάσης μελετά κ'άτι καλό νά κάρη,
 ό κύρ Θανάσης κ'άθετα μ'όρος σ' άριθμών ποτάμι,
 κι' όλο μέ τούτο μάλλωνε και τ'ό πετροβολόσος
 και τέτοια τού' μιλούσε.

Ποτάμι παραμέριος νά βγώ" στήν άκη πέρα,
 νά μη μου λέν πώς κοπανώ καβουρδιστόν άέρα,
 τ'ά χόματα" στα χέρια μου νά βάνονται διαμάντρα,
 νά βρέχω ζάχαρος φτηναίς, ζαχαρωτά και κάρηα.

Νά μέ τρομάξουν" στή Βουλή
 Κορδόναροι κι' Έλκραις,
 νά μη φράνω τ'ό πολύ
 μ' άπέλειωτας δουλειαις.

Ποτάμι παραμέριος νά βγώ" στήν άκη πέρα,
 νά μη χαθώ" στ'ό πέλαγος, νά μην πηγώ" στήν έξορα,
 νά ξεφυτρώσουν θησαυροί, νά ξεφυτρώσουν πόροι,
 και νά μέ κουκουλώσουν νομοσχεδιών δηη.

"Όλα τ'ά νομοσχέδια μόνος μου νά τά κάνω,
 και κάθε μέρα νά κλωσώ
 τρανταένα και μισό,
 και κ'άτι παραπάνω.

Κι' όποιος γνά τούτα ξερωσά νά τού φωνάξω: φρόσα,
 και νά πηδώ σάν φρεσώδης κάθε χοντρά παλούσα,
 κι' έκείνον τών ποταποίων νά παύσ' ή τόση λύσσα,
 πούτυχε τ'ώρα νάχουνε και Πρόεδρο Παμκολλη.

Κανένας μέ παράνομο νά μη μέ κυνηγή,
 νά πέση φτήνεμα περισή σέ πρόσα και σέ μπρόκολε,
 και νά γενούν κι' όί πεπεινοί τ'ά δίκωλα ταγιά,
 τ'ά δίκωλα, τ'ά τρέκωλα, τ'ά δυπλοτριποκόκωλα.

Χίλιοι νά σκάβουν άπό μ'όρος και δηό γυμάδες π'όσο
 και στ'όν νομοσχεδιών μου τ'άς Άλλειες νά καθίσω,
 νά λείφουνε τ'ά βογγητά και κάθε κουφομίλημα,
 μέ τής οικονομίας μου κανεις νά μην πεινάση,
 κι' όποιος τής Πρωτοζωρίας έλεη τ'ό κροφολήμα
 νά τρέξουν νά φιλήσουνε τ'ό χέρι τ'ό Θανάση.

Τέτοια μεγάλα μ'άς μιλεί, τέτοια καλά μ'άς ψάλλει...

Π.— Δέξου λοιπόν ματραπελαίς" στ'ό κλόβρο σου κ'εφαί.

Και κ'επ'όσοις ποικιλίας,
 μ' Άλλους λόγους άγγελίας.

Τού Γεωργίου Δάκα Σπινθήρας, δηλαδή
 ποιήσεις λυρικά
 και πατριωτικά,
 όκου την "Ήπειρό του μέ πόνο τραγουδεί.

Μεταφράσεις Ποιητικής Ρωμαίων Όρασιών
 άπό τού Νι τού Λιβαδά, Λατινικός άρτιου.